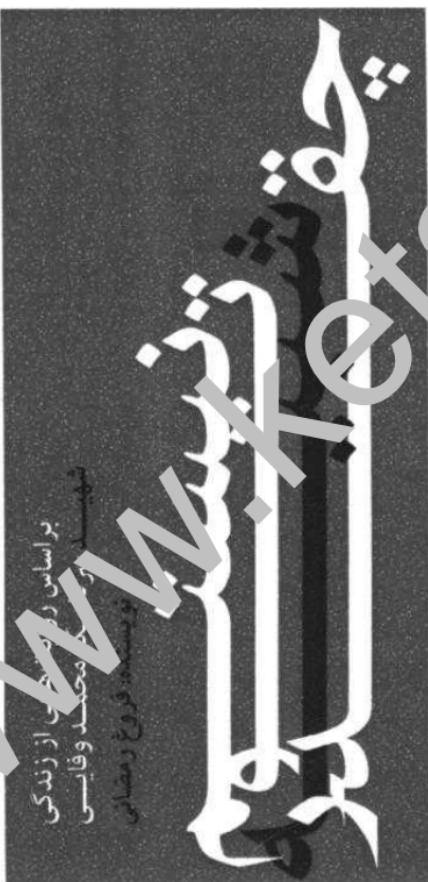

النَّسْخَاتُ سَوْرَةُ نَبِيِّ

www.ketab.ir

چقدر شبیه تو نیستم

براساس روایت‌هایی از زندگی
شید سرلشکر محمد وفی

۱۳۴۴، فرغ / شد، فرید
چقدر شبیه تو نیستم (فروغ رسمی
تهران، سوره س ۱۳۹۱
۰۶۰۰ - ۴۷ - ۳
۰۷۸ - ۶۲۴۰ - ۴۷ - ۳

وقایی، محمد
۱۳۹۱ ۷۸۰ ۷۵/۷ PIR
۸۶۲/۳
۲۹۹۸۸۵۶

تمامی حقوق © برای ناشر محفوظ است.
Suro Sabz In The Islamic Republic Of IRAN
وقایی و بخش هایی از آن با کادر منع ازاد است.

مؤسسه فرهنگی هنری و انتشارات سوره سبز ناشر برگزیده و برتر فرهنگ و ادب ایرانی

- نویسنده: فروغ رمضانی
- مدیر تولید: محسن صادق نیا
- ویراستار: سیمین پناهی فرد
- مدیر اجری و آماده سازی:
- هنر و رسانه سوره سبز - سید علی هاشمی
- صفحه ارایی: فریبا بادامی
- ترتیب چاپ: دم - ۱۳۹۸
- شماره: ۰۰۰ - ۲ نسخه
- شابک: ۳ - ۰۷-۶۰۰۰ - ۶۰۰ - ۹۷۸
- قیمت: ۱۶۰۰۰ تومان

مرکز پخش:

تهران - خیابان ولی عصر (عج)
نرسیده به تقاطع خیابان بهشتی
خیابان عبادی - شماره ۱۵ ط ۳ - واحد ۶
مؤسسه فرهنگی هنری و انتشارات سوره سبز (معاونت بازرگانی)
تلفن: ۰۹۱۲۵۱۳۱۲۶۸ - ۰۸۱۰۴۴۳۰ - ۰۲۱

فهرست مطالب

۷	سخن ناشر
۱۵	شهید محمد وفایی در راک
۱۵	فصل نخست
۲۲	فصل دوم
۲۷	فصل سوم
۳۴	فصل چهارم
۴۷	فصل پنجم
۵۱	فصل ششم
۵۷	فصل هفتم
۷۴	فصل هشتم
۸۹	فصل نهم
۹۳	روایت اسناد و تصاویر

سخن ناشی

سی سال پیش ... انگار همین دیروز بود که صدای ناسازی، زندگی را برهم زد. صدای ناهنجاری که - واب کودکانمان را در آغوش مادران ترس دیده، آشفت.

به یاد صحنه‌های غریب زیستی جشن مهرگان خرمشهر در جنگ و کوچ اجباری هم وطنانمان از آبادان، سرسب و قتی اوّلین روز مهر سال ۱۳۵۹ با صدای جنگ، چشم باز کردیم، ... دود، خاک و خون و گودال‌هایی که همسایگان بی‌گناه را در خودس می‌باشد، حه دیدیم؟ گویی همین دیروز بود که سایه‌ی سنگین مرد را به ری، شهرمان تجربه کردیم. صدای آزیر آمبولانس‌ها که با صفیر تلویه سای توپ و خمپاره در هم می‌آمیخت و یکی حکایت از نجات داشت و آن لذت‌گزین می‌پاشید، امید به فردا را از دل هایمان زدوده بود. بچه‌هایی که صبح در میانه‌ی راه با رنگی پریده به خانه بازگشتند، در همان خانه یا در راه مدرسه زیر خاک مدفون شدند و اگر زنده ماندند هرگز آن خانه و آن مدرسه را ندیدند. بسیاری پس از سال‌ها، به نزدیکی پل خرمشهر که رسیدند، ساعتها میان خانه‌های ویران و بی‌پلاک و کوچه‌ها و

خیابان‌های بی نام و نشان سرگردان ماندند. خیلی‌ها نتوانستند خانه‌هایشان را پیدا کنند، هیچ نشانه‌ای نبود. روی تلی از ویرانه‌ها، نومیدانه به دنبال اثر و نشانه‌ای می‌گشتند. از آن کوچه‌ها و خیابان‌ها با خانه‌ها و مقازه‌های کوچک و بزرگ که روزگاری بانگ زندگی را با خود داشتند، تنها ویرانه‌هایی مانده بود خاموش.

چه قدر به آن دیوارها خیره ماندند!

انگار چشم‌هایشان شهید شده بودا!

راستی چه کسانی دیوارها را از دشمنی‌ها پاک کرده بودند؟

بنگ‌ید، لایق نقاشی سیاه و سفید است که سپیدی حضور مردان و زنان صبر و نیمه میان سیاهی‌های درد و رنج آن صحنه‌هایش را به تصویر می‌کشد. سمه، بزرگ، از سپیدی این تابلوی عظیم به مردان و زنان غیوری از جنس صیاد شرایزی، کاظمی، بابایی، باقری، هداوند میرزاپی، همت، آبشناسان و ... تعلو دار، همچون کوه، سینه‌های ملاممال از عشق به خدا و میهن را در بربر توفا، جان سپر کردن و زخم‌های کین دشمنان را چون نوش به جان خرید؛ و با شهادتشان از خود گذشتگی را معنی کردند. آنان که آسمه سر رهیپ واده نه شدند و در این طریق از اینکه اجسام خاکی اشان در تجلی انوار حق متلاش شو، تردیدی به دل راه ندادند. اکنون تنها نامی از آنها خیابان، کوچه و بزرگراه، بمان را که از همه‌ی آنها به دنبال روزمرگی شتابان می‌گذریم، آذین است، آن هم اگر!

ما که نمی‌خواهیم فراموششان کنیم، رسالتی به قدر بضاعتمان را نوش خود گذاشته‌ایم. باشد تا این نسل، نسل به اصطلاح خودشان «سوخته» آگاه شوند از تفاوت دیروز و امروزشان؛ دیروزی که دیگر نیست و امروزی که می‌شود دید و فهمید تا دنیایی را که دیگر هدف، دفاع، اندیشه و رنج‌های انسانی برایش مضحك، مرده و بی‌معناست.

نمی خواهیم تلنگر بیداری باشیم و قصد تحمیل هیچ تفکری را نیز به جامعه نداریم. تنها تعریفی است از «هست»‌هایی که مظلومانه زیر پوست عجیب و غریب زندگی امروز پنهان مانده‌اند.

«سوره‌ی سبز» با اقتدا به روان پاک شاهدان هشت سال دفاع با تحقیت و احترام به صبوری و سکوت مردانه‌ی جانبازان و آزادگان بزرگ‌وار که اینک پشت خاکریزهای «درد» سنگر گرفته‌اند، ضمن خدیر از حمایت‌های امیر سرتیپ دکتر کیومرث حیدری (فرماندهی نیروی رمینی - خوری ارتش) و همه‌ی بزرگ‌گوارانی که در تهیه‌ی این اثر زحمه‌حال ساده‌کشیده‌اند، به معرفی یکی از آنها می‌پردازد:

«شهید سرلشگر محمد بی»

دکتر محسن صادق‌نیا
مدیر مسئول